Mercan Teleskopu

Yavuz DEMİRKIRAN

Mercan Teleskopu

Yavuz DEMİRKIRAN

Işıltılı mavi okyanusun derinliklerinde, güneş ışınlarının gümüş kurdeleler gibi dans ettiği yerde, Profesör Yosun adında zeki bir denizatı yaşardı. Altın-turuncu derisi minik turkuaz beneklerle kaplıydı ve uzun burnunun üzerinde ince kehribar gözlükler dururdu. Üzerinde deniz kabuğu düğmeli, yosun yeşili bir yelek ve örülmüş yosundan bir alet kemeri vardı. Her sabah çalışırken neşeli bir melodi mırıldanırdı.

Profesör Yosun dünyadaki her şeyden çok okyanusu incelemeyi severdi. Sıcacık mağarası parlatılmış deniz kabukları, ilginç taşlar ve içinde yüzen deniz baloncukları olan kavanozlarla doluydu. Dalgaları ölçer, balıkları sayar ve her şeyi tuzlu bir deftere yazardı. 'Öğrenecek ne çok şey var!' derdi büyüteç camına hafifçe vurarak. 'Deniz sırlarla dolu.'

Bir sabah Profesör Yosun'un aklına harika bir fikir geldi. İnci gibi parlayan pürüzsüz deniz kabuklarını ve kıvırcık cam gibi şekillenmiş mercan parçalarını topladı. Yavaşça ve dikkatlice onları birleştirdi, ta ki uzun, ışıl ışıl bir teleskop ortaya çıkana kadar. Camı yumuşak sırt yüzgeciyle parlayana kadar cilaladı. 'Artık çok, çok uzakları görebilirim!' diye sevindi.

Profesör Yosun mercan teleskopundan baktı ve sevinçle soluğu kesildi. Dalgalanan yosun bahçeleri, gümüş balık sürüleri ve yanında minik kılavuz balıkları olan uykulu bir köpekbalığı gördü. Her yeni manzara onu kıvrılan kuyruğunu sallamaya itiyordu. 'Okyanus hayal ettiğimden çok daha büyük!' diye fısıldadı, yuvarlak kehribar gözleri hayranlıkla parlıyordu.

Sonra bir gün mercekte farklı bir şey belirdi. Suyun çok ötesinde bir resif solgun ve gri görünüyordu, sanki güneşin unuttuğu bir bahçe gibiydi. Mercanları eğilmişti ve etrafındaki su bulutlu ve loş görünüyordu. Profesör Yosun kaşlarını çattı ve gözlüklerini ovuşturdu. 'O resifin yardıma ihtiyacı var,' dedi yavaşça. 'Ne olduğunu öğrenmeliyim.'

Hızla yüzerek dostlarını bulmaya gitti. Manta vatozu İnci süzülerek geldi; mavi-gri kanatları gece göğü gibi benekliydi, beline mercan pembesi bir kuşak bağlamıştı. 'Zorlanan bir resif mi?' dedi sakin, yumuşak sesiyle. 'Öyleyse birlikte gidip görmeliyiz.' Temizlik süngerleriyle dolu sepetini yukarı kaldırdı. 'Yardım etmeye hazırım.'

Küçük palyaço balığı Pip bir kayanın arkasından fırlayıp çıktı; turuncu gövdesi beyaz ve siyah çizgiliydi. Üzerinde deniz kabuğu tokalı minik sarı bir kâşif sırt çantası vardı. 'Bir macera mı? Ben varım!' diye ciyakladı, gök mavisi gözleri kocaman ve parlak açılmıştı. 'İpuçları aramak için büyüteçimi kullanabilirim!' Küçük yüzgeçlerini heyecanla çırptı.

En sonunda bilge yaşlı deniz kaplumbağası Zeytin geldi, yavaş ve istikrarlı bir şekilde süzülüyordu. Yosun yeşili kabuğu solmuş mor örgü bir şalla sarılıydı ve sırtında mercan fideleriyle dolu örgü bir çanta asılıydı. 'Uzun ömrümde birçok resifle ilgilendim,' dedi sıcak bir gülümsemeyle. 'Mercan zarar gördüyse, yeniden büyümesine nasıl yardım edeceğimi bilirim.'

Böylece dört dost geniş mavi sulara doğru yola çıktılar, yan yana yüzüyorlardı. İnci malzemeleri taşıyordu, Pip önden fırlıyordu ve Zeytin istikrarlı bir şekilde kürek çekiyordu. Profesör Yosun mercan teleskopunu alet kemerine güvenle yerleştirmiş, öncülük ediyordu. 'Hepiniz beni takip edin!' diye seslendi. 'Resif şu kayaların hemen ötesinde!'

Kısa süre sonra zorlanan resife ulaştılar ve sorunu ilk fark eden Pip oldu. 'Olamaz!' diye bağırdı, hızla geri dönerek. 'Mercanlar kırılmış ve yapışkan yosunlarla kaplanmış, su da sürüklenen çöp parçalarıyla dolu!' Dostlar bir an sessizce süzüldüler, hüzünlü, gri resife bakıyorlardı. Sonra Profesör Yosun kararlılıkla başını salladı. 'Birlikte bunu düzeltebiliriz.'

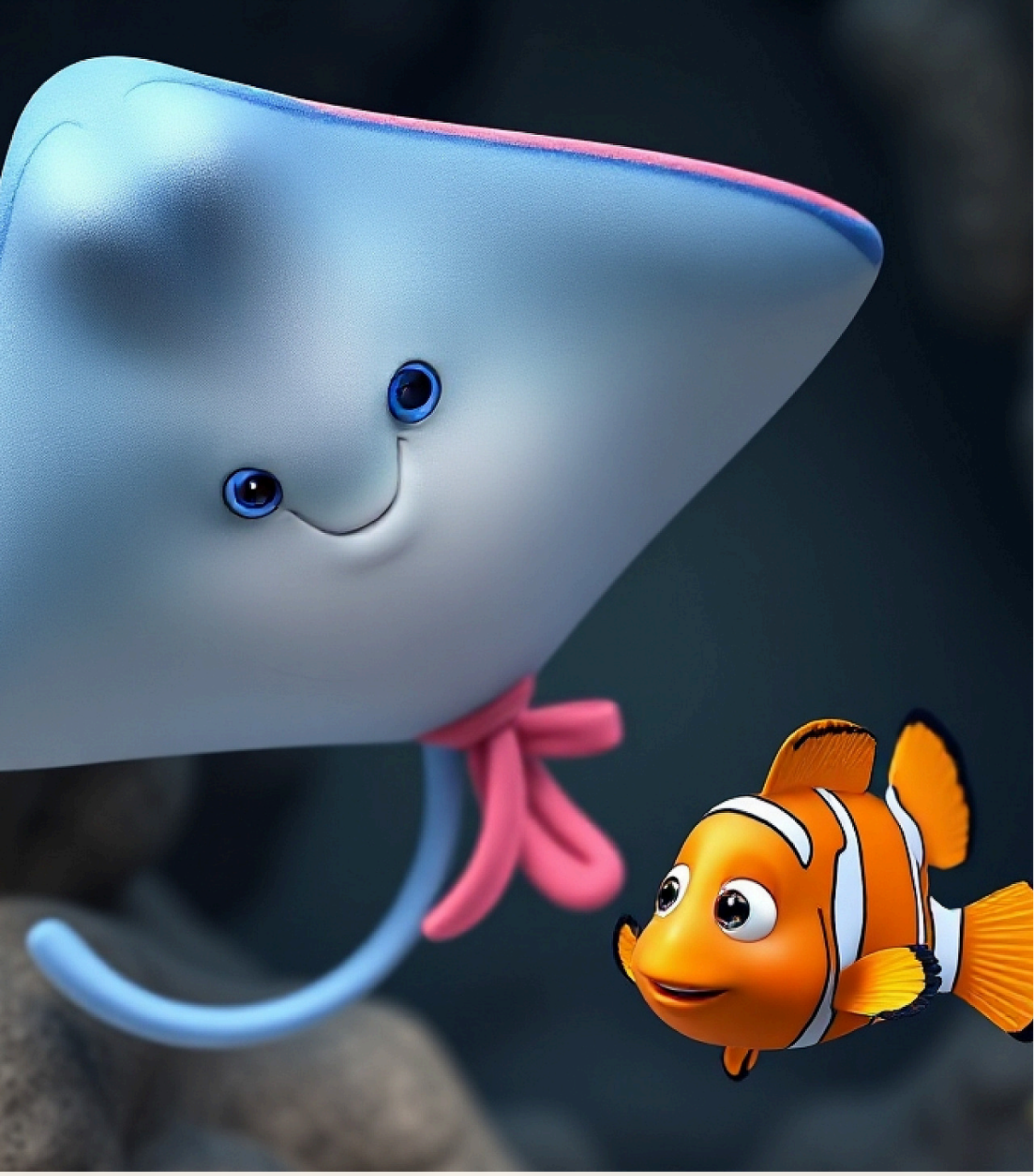

İnci mercan pembesi kuşağını açtı ve sepetinden süngerler dağıttı. 'Önce suyu temizleyelim,' dedi nazikçe. 'Yapışkan yosunları sileceğiz ki küçük mercanlar nefes alabilsin.' Büyük, zarif daireler çizerek süzüldü, resifin içinden temiz su geçiriyordu. Pip süngeriyle minik köşeleri ovuşturdu, neşeli bir çalışma şarkısı mırıldanıyordu.

Zeytin örgü çantasını açtı ve diğerlerine mercan fidelerini gösterdi; minik yeşil düğmeler gibi küçük ve umut dolulardı. 'Bunları çıplak yerlere dikeceğiz,' diye açıkladı nazikçe. 'Güneş ışığı ve temiz suyla yeniden güçlenecekler.' Pip her parçayı dikkatli küçük itişlerle dikti. 'Büyüyün ve parlayın, küçük mercanlar!' diye çalışırken tezahürat yaptı.

Bütün gün dostlar birlikte çalıştılar; diktiler, temizlediler ve resifin içinden temiz su geçirdiler. Profesör Yosun her noktayı kontrol etmek için büyüteç camını kullandı. Yavaş yavaş gri resif minik renk lekeleriyle parlamaya başladı. 'Bakın!' diye ciyakladı Pip, gök mavisi gözleri ışıldıyordu. 'Mercanlar uyanıyor!' Dostlar yorgun ama çok mutlu bir gülümsemeyi paylaştılar.

Haftalar sonra Profesör Yosun mercan teleskopundan bir kez daha baktı. Uzaktaki resif artık turuncu, pembe ve yeşil mercanlarla ışıldıyordu ve balıklar dallarının arasından fırlıyordu. 'Resifimiz yeniden sağlıklı!' dedi. İnci, Pip ve Zeytin bakmak için etrafına toplandılar. 'Bunu birlikte başardık,' dedi Zeytin yumuşakça. 'Herhangi bir şeyi yapmanın en iyi yolu budur.'

Kurtarılan resifin haberi okyanusa yayıldı ve birçok deniz canlısı onu ziyaret edip hayranlıkla görmeye geldi. Profesör Yosun büyük keşiflerini tuzlu defterine yazdı, ama sonuna önemli bir satır ekledi: 'Dünyamızı keşfetmek, ona özen göstermek demektir.' Mercan teleskopunu mutlu bir hatırlatıcı olarak mağaranın kapısına astı.

Ve dostlar mercekten ne zaman yeni bir şey görseler, önce aynı soruyu sordular: 'Yardımımıza ihtiyacı var mı?' Sonra hemen yüzmeye koyulurlardı, güzel mavi yuvalarını keşfetmeye ve korumaya hazır bir şekilde. Belki de geniş okyanusun bir yerinde, başka bir meraklı kâşif de izliyor ve merak ediyordur. Belki o kâşif sensin.